

குருவினாலை

தந்தி : “கதலிக் பிறஸ்” யாழ்ப்பாணம்

தொகைபேசி : 300

REGISTERED AT THE CEYLON G. P. O. AS A NEWSPAPER

89-ம் புத். // யாழ்ப்பாணம், 1964-ம் ஆண்டு வைகாசிமீ 9-ந்திகதி சரிக்கிழுமை — பிரதிசதம் 15 | 18-ம் இல

நன்கு மேற்றிருணிமர் வைத்து கூட்டுத் திருப்புதை | நல்லியாவில் கிறிஸ்தவ விசுவா

உரோமைமாங்கரின் மதில்க
ஞக்கு அப்பால் உள்ள அர்ச்.
சின்னப்பர் மகாதேவாலயத்தில்
சென்றவாரம் 4 கத்தோலிக்க
மேற்றிராணிமார் ஒரு கூட்டுத்
திருப்பூசை ஓப்புக்கொடுத்தனர்.
இத்தகைய கூட்டுத் திருப்பூசை
கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் நடை
பெறுவது உசிதமென 2-ம் வத்து
திக்கான்சங்கம் முடிவு கண்டிருக்
கின்றது. ஆயினும், இச்சடங்கு
முறைகள் முற்றிலும் எழுதப்
படாமையினால் இக்கூட்டுப்பூசை
கள் வேறு இடங்களில் இன்னும்
நடைபெறவில்லை. அன்று உரோ
மையில் சின்னப்பர் தேவாலயத்தில்
நடைபெற்ற பூசைக்கு கருதி
ஞல் கொண்டபெலனி யேறி யின்
விசேட வேண்டுகோளின்மேல்
பரிசுத்தபிதா அனுமதி அளித்திருந்தார். கருதினால் அவர்களும்
மறுமுன்று மேற்றிராணிமாரும்
ஒரே நேரத்தில் தேவாலயத்தில்
வார்த்தைகளை உச்சரித்து ம,
பூசைப்பவியின் மந்திரங்களை ஒரு
மித்து ஒதியும், நிருபம் கவிசே
ஷம் முதலியனவற்றை ஒன்றூய்
வாசித்தும், தேவநற்கருணையை
அப்பவிதவாகவும், இரசவுடிவாக
வும் தமது கைகளினாலே உட்
கொண்டும் உடனே பூசையை

ஒப்புக்கொடுத்தனர். திருஇரத்த
பானம் ஒரே பாத்திரத்திலேயே
அவரவர் கைகளினால் உட்கொள்
எப்பட்டது.

கூட்டுத் திருப்பூசைகள் ஆதித்
திருச்சபையில் நடைபெற்றுவங்
தனவெனிலும் காலகத்தியில் கத்
தோவிக்க முறைகளில் அவை
பெரிதும் மறைந்து விட்டன.
பெரிய வியாழன் தினத்தன்றும்,
புதிதாகக் குருமார் உட்டம்பெ
றும் தினங்களிலும் மாத்திரம்
கூட்டுப்பூசைகள் நடந்து வந்தன.
ஆனால் கிழமைத்தேய கிறிஸ்தவ
சபைகளிலும், வத்தீன் முறையல்
வாத கத்தோவிக்க சில சபைகளில்
லும் விலைபெற்றிருந்தன. இன்று
2-ம் வத்திரிக்கான் சங்கத்தின்
முடிவுகளின் பயனாக, இப்போது
நடந்துவரும் சந்தர்ப்பங்களிலும்,
மேற்றிராணிமார், குருமார்
சமாகமங்களிலும், மடஸ்தாப
னங்களிலும் கூட்டுப்பூசை ஒப்புக்
கொடுக்க அனுமதி கிடைத்திருக்
கின்றது. இந்த அனுமதி உலகு
முழுவதுக்கும் பொதுவானது.
ஆனால், எந்த இடத்திலும் கூட
டுப்பூசை நடப்பதற்கு அப்பிர
தேச மேற்றிராணியாரின் அனு
மதியும் இன்றியமையாதது.

ஹங்கேரிதேச அரசாங்கத்துக்கு வத்திக்கான்விடுத்த பதினெடு. கோரிக்கைகள்

ஹங்கேரி அரசாங்கம் பொது உடைமைக்கட்சியினரின் அரசாங்கமாம். ஆனால், அவர்கள் ஆட்சியை ருவியாவின் உதவியுடன் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். அங்குள்ள மக்களின் பெரும்பான்மையினர் கத்தோலிக்கரே. தமது சமயத்தைச் சுதந்திரத்துடன் அனுசரித்துவர மக்களுக்குப் பல தடைகளை அரசாங்கம் விதித்திருக்கின்றது. இவைகளை நீக்கு மாறு வத்திக்கான 11 கோரிக்கைகளை அண்மையில் விடுத்துள்ளது. இக்கோரிக்கைகளிலிருந்து அங்காட்டின் நிலைமையை எவரும் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

കോരിക്കൈകൾ

1. கத்தோவிக்க மேற்றிராணி
மாரை நியமிப்பதில் வத்திக்கா
னுக்குப் பூரண சுதந்திரம் இருக்க
வேண்டும்.

2. ஏற்கனவே வத்திக்கான்
நியமித்த மேற்றி ராணி மார்

சத்தியவேத
பாதுகாவலன்
வருடசந்தா
இலங்கை : வெளிநாடுகள்
ரூபா 9-00
(தபாற்செலவு உட்பட)
தனிப்பிரதி சதம் 15

நெடியாவில் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை
அடியுடன் கழைய முயற்சி

பொதுவுடைமைக்காரர் கடவுள் விசுவாசம் இல்லாதவர்கள். ருஷ யாவில் அவர்கள் ஆட்சிக்குவந்த பின்கிறீஸ்தவசமயத்தை அழித்து விடப் பலவகைமுறைகளைக் கையாண்டு வருகின்றார்கள். ஆனால், அவர்கள் முயற்சிகள் இன்னும் முற்றி வும் வெற்றிகொடுக்க வில்லை. அரசாங்கத்துக்குப் பயன்து ஒழித்து, மறைவாகக் கிறீஸ்தவவிசுவாசம் இன்னும் அத்தேசத்தில் இருக்கின்றது. இதைக்கண்டு பொதுவுடைமை அரசாங்க அதிகாரிகள் பெருங்கவலைப்படுகின்றனர். பயமுறுத்தியோ, பசப்புவார்த்தை பேசியோ, தண்டனைகள் அளித்தோ, வெகுமசிகள் கொடுத்தோ தங்கள் நோக்கம் இன்னும் நிறைவெப்ருத்தைக்கண்டு, கல்வித்துறையின் மூலமாகவும், உண்டாட்டுக்களியாட்டு களின் மூலமாகவும் கிறீஸ்தவ விசுவாசத்தை வேருடன் கழைந்தெறிய இன்று கங்கணங்கட்டி நிற்கின்றனர். பள்ளிப்பாலகர் வகுப்புகளிலிருந்து சர்வகலாசாலை வகுப்புச்சரூக “நீரீச்சுரவாதம்” ஏன் ஞான அடிப்படையில் போதிக்கப்பட உத்தரவாகி இருக்கின்றது. அநேகமக்கள் குருமாருடன் தொடர்பு கொள்ள விரும்பியும், திருச்சடங்குகளில் பங்குபெற விரும்பியும், மெய்விவாகம், ஞானஸ்நானம் முதலீய தேவதிரவிய அனுமானங்கள் பெறவிரும்பியும், கிறீஸ்தவ கோவில்களுக்கு இரசசியமாகப்போய் வருவதை அறியவந்த அதிகாரிகள், விவாகம், ஞானஸ்நானம்போன்ற சடங்குகளைச் சமயமுறையில் இல்லாது, சமூகமுறைகளில் கொண்டாடத் தயாரித்து அவற்றில் சனங்களைப் பங்குபெறச் செய்கின்றனர். இத்தகையசமூகசடங்குகளைப் பெரும்உண்டாட்டுக் களியாட்டு வைபவங்களாகமாற்றி இவற்றில் மக்களின் மனதைப் பதியச்செய்ய முயற்சிக்கின்றார்கள். கிறீஸ்தவபோதகம் எவ்வாறு சுதந்தரங்களில் உற்சாகத்துடன் நடக்கின்றதோ அதே உற்சாகத்துடன் நீரீச்சுரவாதபோதகம் ருஷயாவில்நடக்க வழிவகைகளைடுத்துக் கொள்ளப் படுகின்றன. பொதுவுடைமைவாதிகள் எவ்வளவுதான் மாயங்களை கொண்டாலும் சரித்திரத்தின் உண்மை மாறப்போவதில்லை. கிறீஸ்தவ விசுவாசத்தை வேறோடு கழைந்துவிட உரோமச் சக்கிரவர்த்திகள் பகிரதப் பாடுகள் பட்டதும், அவர்களின் முயற்சிகள் தேவனால் தகர்த்து ஏறியப்பட்டதும் யாவரும் அறிவர். ருஷயாவிலும் சரித்திரஉண்மை நிலைநாட்டுவது தின்னணம்.

என்னும் சட்டம் ரத்துச்செய்தல்
அவசியம்.

6. அரசாங்க பள்ளிக்கூடான் களில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கு கத்தோலிக்க சமயகல்வினாட்ட இப்போது உள்ள தடைகளைக்கப்படவேண்டும்.

7. உயர்வகுப்பு கத்தோலிக்கம் மாணவரை அரசாங்கம் உத்தியோக நியமனங்களிலோ, உத்தியோக உயர்விலோ, சர்வகலாசாலூப் பிரவேசத்திலோ ஒதுக்கைவைத்தல் தகாது.

8. கத்தோலிக்க மேற்றிராண் மாரின் அதிகாரத்துக்கு உட்டாது, அரசாங்க நியமன பெற்ற குருமார் குழுக்களை அரசாங்கம் உடனே கலைத்துவிட வேண்டும்.

9. மேற்றராணிமாரின் சுற்றுறிக்கைகள் கோவில்களில் விளம்பரப்படுத்துவதற்கு உள்ள கடைகள் கீக்கப்படவேண்டும்.

10. கத்தோலிக்க பத்திரிகைகள், அச்சகங்கள், நூல்களையான்

களின்மேல் உள்ள தணிக்கை
அகற்றப்படவேண்டும்.

11. கத்தோலிக்க சங்க யாசு
குமுக்களுக்கும், குருமாருக்கும்
எதிராக உள்ள சட்டங்கள்
ரத்துச் செய்யப்படவேண்டும்.
சீவனூராயத்துக்கு அவர்கள்
விரும்பியதைச் செய்யத்தடைகள்
விதித்தல் தகாது.

தேசாமிமானத்தில்
கத்தோலிக்கரிற்
சிறந்தவர் யாகுமில்லை

சென்றவாரம் வத்திக்கான்
மாளி கையில் டென்மார்க்கேச
அரசரையும், இராணியையும் பரிசுத்த பாப்பரசர் வரவேற்றிருார்.
அவர்களுடன் உரையாடும்
போது டென்மார்க்கேசத்திலும்,
அது ஆண்டுவரும் பிரதேசங்களில்
(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்).

பேசும் பேறை

பாத்திமாவும் கென்னடியும்

வைகாசி மாதம் என்றவுடன் பாத்திமா அன்னையின் தினைவு எம் உள்ளத் தில் உதிக்கென்றதல்லவா? பாத்திமா அன்னைக்கும் காலங்சென்ற அதிபர் கென்னடிக்கும் சிறு தொடர்பு உண்டு. 1917 வைகாசி 13-ம் தேதி கோவா தே இரியா என்றக்ராமத்தில் பாத்திமா அன்னை தம் முதல் தரிசனையைத் தங்தார். அதே ஆண்டில் அதே மாதத் தில் பதினாறு நாட்களின்பின் அமெரிக்காவில் அதிபர் கென்னடி பிறந்தார்.

தேவமாதா பக்தி

தேவதாயில் ஆயராத பக்தி கொண்டவர் கென்னடி. சில வருடங்கட்கு முன் பாத்திமா தாயின் சொருபம் ஒன்று இலங்கை முழுவதிலும் யாத்திரையாகக் கொண்டுசெல்லப்பட்டது அல்லவா? இதேபோல அமெரிக்காடிலும் பாத்திமா அன்னை எல்லாக்கராமங்கட்கும் யாத்திரை செய்தாள். யாத்திரையின் முடிவில் யாத்திரைக்கண்ணி பாத்திமா தாயின் சொருபத்தை அதிபர் கென்னடிக்கு அளிப்பது என முடிவு செய்ததுபற்றி அறிந்தபோது அவர் பெருமகிழவு கொண்டார்.

வெள்ளை மாளிகையில்

ஆயின், காத்திராப்பிரகாரமாக அன்பளிப்புச் செய்யும் நிகழ்ச்சியின்போது அதிபர் கென்னடி பிறகாட்டில் இருந்தார். வெள்ளை மாளிகை அதிகாரி ஒருவர் அதிபரின் சார்பில் யாத்திரைக்குழுவினரிடமிருந்து சொருபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். இந்தத் தருணத்தில்தான் பாத்திமா அன்னைக்கும், அதிபருக்குமுள்ள தொடர்பை அக்குழுவிலிருந்த குரவரூருவர் குறிப்பிட்டார். அமெரிக்க கத்தோலிக்கர்களின் நல்லாகியையும் செபவேன்டுதல்களையும் மரியன்னையின் சொருபத்தோடு கென்னடிக்கு அளிக்கிறோம் எனவும் யாத்திரைக்குழுவினர் குறிப்பிட்டார்களாம்.

அதிபரின் மகிழ்ச்சி

காத்திராப்பிரகாரம் வெளியூர் சென்றிருக்கும் ஜனதிபதி அவர்கள் இத்தினத்தில் இங்கிருக்குமுடியாதது குறித்து வருக்கினார். அமெரிக்காவெங்கனும் யாத்திரை செய்த பாத்திமா அன்னையை வெள்ளை மாளிகையில் வைத்திருப்பது அவருக்குப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியிட்டும் எனக்கத்தோலிக்கர்ல்லாத அந்த அதிகாரி கூறினார். கென்னடி தம்பதிகள் இச் சொருபத்தைத் தங்கள் பிரத்தியேக அறையில் நிறுவி பக்கிசெய்து வந்தனர். அமெரிக்க அதிபரின் மரணத்தின்பின் வெள்ளை மாளிகையைவிட்டுத்திருமதி கென்னடி புறப்பட்டபோது மேற்கூறிய அதிகாரி பாத்திமா சொருபத்தை அவரிடம் கொடுத்து இந்த அன்னை உங்கட்கு ஆறுதலாயிருப்பா என்று கூறினாராம்.

அரசிவரத்தடி

பாத்திமா என்றதும் இலங்கையில் பாத்திமா பக்தி பரம்புவதற்கு முதல்தலமாக விளங்கிய பண்டத்தரிப்புக்காரமத்திலுள்ள பாத்திமாபதி என்ற யாத்திரைத்தலம்பற்றிய பழையகால நினைவுகள் என்மனதில் பளிச்சிடுகின்றன. இந்தப்பதியை நிறுவியவர் மரியன்னையில் அயராதபக்கியுள்ள ஒரு பிரான்சிய குரவர். அப்போது யான் சிறுபையன் பூசைக்கு உதவிசெய்யத் தவறுது செல்வதால் குரவருக்கு என்னில் விருப்பம். ஒருநாள் என்னைக்கூட்டிக்கொண்டு பற்றைக்கூடாக இருந்த இராசமுருக்கு மரத்தடிக்குச் சென்றார். இந்த இராசமுருக்கடி ஒருநாளைக்கு அரசிவரத்தடியாக மாறும் என்றார். இராசமுருக்கு மரத்துக்கும்

போர்த்துக்கேயருக்கும் அந்த திட்டத்துக்கும் உள்ள தொடர்புகளையும் விளக்கினார்.

முதல் கட்டுரை

“பண்டத்தரிப்பின் புராதன மரம்” என்ற தலைப்பில் பாதுகாவலனுக்கு ஒரு கட்டுரையை உடனே வரைந்தேன். அதுதவாரம் அது வெளிவங்கபோது என்னுடைய மகிழ்ச்சிக்கு அளவே யில்லை. அச்சில் வெளியான எனது முதலாவது கட்டுரையல்லவா அது. அந்த மரத்தடியில் செல்லவே அந்தக் காலத்தில் மக்கள் அஞ்சவார்கள். மரத்தின்கீழே புதையலை பூதங்கள் காத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும், கண்ணியொருத்தியைப் பலி கொடுத்துப் புதையலைப் பெறலாமெனவும் கதைகள் உலவின. பேய்க்கதைகளால் நிரம்பி பிருந்த அந்தமரத்தின்மீது பாத்திமா அன்னை குடியேறினார். இந்தப் பசாசுக் கதைகளும் அவ்விடத்தை விடகண்றுவிட்டன.

முதலும் குரவரும்

என்னுடைய கட்டுரையை முடிக்கு முன் ஒருசிறு நகைச்சுவைச் சம்பவத்தைக் கூறவேண்டும். இராசமுருக்கடி யில் பாத்திமா சொருபத்தை நிறுவுதற்காக மிக உயர்ந்த தூண் ஒன்று கட்டப்பட்டது. தூணுக்கான அதைப் பார்த்தத்தோன்றியோது இன்னேருவதாக்கிருந்து பாரவியது. அது என்ன தெரியுமா? கிடங்கு தோண்டியதைக்கண்டு பயந்த பூதங்கள் நள்ளிரவில் குவரைச் சங்கித்துப் புதையலை அவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டனவாம்!

துறைசேர்ப்பாய்

தூயவா நி

ஏ. பி. வி. கோமங்

அடங்காத அண்டமும் நீ—அதில் ஜயகோ சிறுதுளி நான் [தோ இடங்கானு பெரும்பொருள் நீ—அந் இரவிமுன பனித்துளி நான் [வி தொடங்காத தொடர்பில்லான்—பி தொடங்கியே மடிபவன் நான் தடங்கானு உருவில்லான் நீ—தரணி தன்னிலே நீர்க்குமிழ் நான்!

வல்லார்க்கும் வல்லானே நீ—வலிமை வற்றிட்ட புலினும் நான் நல்லார்க்கும் நல்லானே நீ—பூவில் நாயினும் எளியவன் நான் இல்லார்க்கும் இருப்பவன் நீ—நாளை இருளினில் மறைபவன் நான் எல்லார்க்கும் எல்லாமே நீ—கழிவு எச்சில்கும் இல்லாதான் நான்!

கரையில்லா கருணையே நீ—என்னைக்காத்தருள் வாயே நீ

கறையையும் போக்குவாய் நீ

வரையில்லா அன்புரு நீ—என்னில்

வற்றுத ஜீவனே நீ (இத்) [ட்ச

துறையில்லா தோணியை நீ—மோ

துறைசேர்ப்பாய் தூயவா நீ!

● ஜங்குரை வரம்பெற்ற வனக்கத்துக்குரிய பியோ சுவாமியாரைப் பக்கி என்னும் கருதினால் ஆண்டகையவர்கள் அன்மையில் தரிசிக்கச் சென்றிருந்தார். உரோமன் கிழுறியா சபைக்குச் சேர்ந்த கருதினவர்களில் எவரும் இதுவரையும் சுவாமியாரை உத்தியோக பான்சையில் சங்கித்தது இல்லை.

● அன்மையில் லண்டன்மாங்கரின் வட்பாகத்திலுள்ள அர்ச். அந்த வூஸ் வைத்தியசாலையில் 92 வயதுடைய திருவாளர் தொமஸ் வில்சன் என்பவர் மனக்கிரும்பிக் கத்தோலிக்கப்பட்டிருக்கின்தொண்டார். இராசமுருக்கு மரத்துக்கும்

மனிதகுலம் பெற்ற மரணீக்கம்

நம் முதாதையோர் செய்த பாவத்தினால் நாம் உலகில் பிறக்கும்பொழுது பாவத்தோடு பிறக்கிறோம்; பாவத்தின் மத்தியிலே வாழ்கிறோம். ஒரு பெண்ணினால் உலகுக்குப்பாவம் வந்தது. இறைவனின் படைப்பின் சிகரமாகிய மனிதன், தனது அகங்காரத்தினால் இருளின் மத்தியிலே வாழ்ந்தான். துண்பும் வெட்கமும் மனிதனைக் குடி கொண்டன. இத்துண்பச் சூழ்கிலையிலே, இறைவனால் எப்பொழுதும் நேசிக்கப்பட்ட ஒரு மாது, முப்பொழுதும் கன்னிகையான மரியாய், தேம் பிக்கிடக்கும், அச்தத் ஸீல் இருந்து கொம்பிவரும் தூய தாமரை மலரைப் போன்ற, பாவத்தால் மங்கிக்கெட்ட மனுக்குலத்தின் மத்தியிலேயிருந்து தோன்றினால். தலை கவிழ்க்க மனுக்குலம் மரியன்னையின் வருகையோடு தலை நிமிஸ்தத்து. வெட்கத்தாலும் நான்தாலும் பிடிக்கப்பட்ட மனுக்குலம் சிங்காரவதனத்துடனும் கம்பிரமான தோற்றுத்துடனும் காட்சியளித்துத் தது. சங்கோத்தால் பூரிக்கப்பட்ட மனுக்குலம் மரியன்னையைப்பார்த்துப் புகழ்க்கது. “ஓ! மரியே, இறைவனின் தாயே, மனிதகுலத்தின் தனிப்புகழே (Human nature's Solitary boast), மாணிக்கத்தின் மாணிக்கமே வாழ்கி! புனித அஞ்சலைம் கொல்கிறபடி—“ஓ! மரியே நீர் கற்பந்தரித்து இவரைப் பெறுவிட்டால் எமக்கு இரட்சனியம், பாவப்பொறுத்தல் ஒன்றும் இல்லை.” ஓ! மரியே உமது புகழை எமது நாவினால் புகழமுடியாது. உமது மகிழ்ச்சி எல்லாவற்றையும் எம்மால் அறியமுடியாது. கடவுள் ஒருவரே உம்மை நன்கு அறிவார். மங்காத கற்பொளிர்மாணிக்கமே! தூய மோசேஸ் கண்ட முட்செடியே வாழ்கி! மனுக்குலத்தின் மங்காப்புகழே—வாழ்கி!

● இங்கொங்கில் ஒரு வறியபகுதியில் ஒரு கோவில் கட்டி எழுப்புவதற்காக வன் ஜோன் சுவாமியார் அவர்கள் ஒரு காய்கறிக்கடை நடப்பித்து வருகின்றார். கொழும்பு சென்லூகியா மகா ஆலயத்தின் பக்கத்தில் இத்தைய

தினசரி பூசை வழிகாட்டி

வைகாசி மாதம் — 1964.

10 ஞ. ஆரோகணத் திருநாளங்குப் பின்வரும் ஞாயிறு	[வை]
11 தி. அர்சு. பிலிப். சின். யாகப்பர் திருநாள்	[சி]
12 செ. அர்சு. நேரியுஸ்	[சி]
13 பு. அர்சு. ரெபேட் பெல்லாமியார்	[வை]
14 வி. காலதினம்	[வை]
15 வெ. அர்சு. டிலாசால் அருளப்பர்	[வை]
16 ச. பெந். கோஸ்து ஆயத்தகினம்	[சி]

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

1964-ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 9-ந் திகதி

இரு தாரகைகள்

1917-ம் ஆண்டு, உலக வரலாற்றில் ஒருமுக்கிய வருடம். அந்த ஆண்டில் உலகவானில் இரு தாரகைகள் உதித்தன நிறத்தில், கொள்கையில், செயலில் தம்முள் முற்றுக மாறுபட்டவை அவை.

மாஸ்கோவில் உதித்தது சீவப்பு வெள்ளி. பத்திமாவில் மலர்ந் தது நீல வெள்ளி.

மனித சக்தியில் நம்பிக்கை கொண்டது சீவப்பு வெள்ளி. அதன் கொள்கைகள் அகில உலகையும் ஆட்கொண்டன.

பல நாடுகளும் இக்கொள்கைகளை மகிழ்ந்தேற்றன. மகிழ்ச்சி யோடு அமுல் நடத்தின. நாற்பத்தேழு ஆண்டுகளும் சென்றுவிட்டன. இன்றே?

மாக்சிய கொள்கைகளின் பெலவீனத்தை உணரத் தொடங்கி விட்டது உலகு. அந்தநாடுகளின் மக்கள் சர்வாதிகாரத்தில் வெறுப் படைந்து விட்டனர்.

பொருளாதார நெருக்கடி அங்கு. முதலாளித்துவ நாடுகளிலிருந்து தானியங்களை வாங்குகின்றனர் பகிரங்கமாக. உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்க வேண்டுமே.

சமத்துவம், சகோதரத்துவம், ஒற்றுமை என்ற கொள்கைகள் பலனளிக்கவில்லை. மாருக மாஸ்கோ, பீகிங் என பொதுவுடைமை உலகு பிளவுபட்டு நிற்கிறது.

ஆம். சீவப்பு வெள்ளியின் கொள்கைகள் சீறிதுகாலம் பிரகாசித்தன. பின்னர் பிசுபிசுக்கத் தொடங்கிவிட்டன.

1917-ல் பத்திமாவில் உதித்தது நீலவெள்ளி. அதன் கொள்கை கள் உலகுக்குப் புதயன் அல்ல.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக நீலவிவந்த மரியன்னை பக்திக்குப் புதுமெருகு அளித்தது பத்திமா காட்சி. பொதுவுடைமையை எதிர்க்க வழிவகைகளையும் தந்தது.

திருச்சபையாரின் ஆன்ம உணவு தேவநற்கருணை; திடமளிக்கத் திவ்விய இஸ்பிரித்து; பாதுகாவல் மரியன்னை. இந்த மும்முனைத் தீட்டத்தில் மரியன்னையின் பங்கு மற்றைய இருவர்க்கும் சௌத்தது அல்ல.

தனது தாய்மையை, பாதுகாவலை, மனுக்குலத்தோரின் மட்டில் தமக்குள் வாஞ்சையை, காலத்துக்குக்காலம் காட்சிகளின்மூலம் நிருபித்து வருகிறார்கள் அந்த அன்னை.

ஜோப்பாவில் பொதுவுடைமையின் போக்குகள் தளர்ந்து வருகின்றன. ஆயுதபலத்தை நம்பிய ரஷ்யா அன்புவழிகளில் மாறிவரு வதைக் கண்ணாக்கி காண்கின்றோம். ஆனால்,

ஆசியாவின் ஒரு முலையில் சீவப்பு வெள்ளி உதயமாகிப் பரவுகின்றது. ஜோப்பாவில் ஒதுக்கப்பட்ட புரட்சிக் கொள்கைகள் ஆசியாவில் உக்கிரமாகச் செயலாற்றுவதைக் காண்கின்றோம்.

இங்கிலையில் என்ன செய்வோம்? யாரிடம் செல்வோம்? அதோ அந்த நீலவெள்ளி தெரிகிறது சந்திரனின் செளங்தீரியமும், பகலவனையின் பிரபையும் கொண்டவளுட்பக் கரங்களை அகலவிரித்துக் கொண்டே காத்திருக்கிறார்கள் மரியன்னை.

அவன் பின்சென்றால் வழி தவரேநும். அவனை வேண்டினால் மனங் கலங்கோம். அவன் பாதுகாத்தால் பயங்கோள்ளோம். அவன் கிருபை பெற்றால் கதிசேர்வோம்.

மேதினை விழுநாள்

யாழ்நகரிலே கத்தோலிக்கமக்கள் மேதினை விழாவைச் சென்ற வெள்ளிக்கிழமை கோவங்களோ, போவிவேஷங்களோ இல்லாது பக்திசிறப்பாகவும், ஞானப்பரிமளிப்பாகவும் கொண்டாடினார்கள். விழாவின் நடுநாயகமாகத் தொழிலாளியும், தொழிலாளர்களின் பாதுகாவலருமான அர்சு. சூசையப்பர் திகமலாயினர். விழாவின் ஆரம்ப தீர்த்தின் ஆராதனைகள் அர்சு. செபல்தியார் கோவிலிலே விமரிசயாக நடைபெறலாயின. விழாநாளன்று காலை ஆசனக்கோவிலிலே பெருந்திரளான தொழிலாளர்கள் நம்மேற்றிராணியாண்டவர் அவர்கள் திவ்விய பூசை நிறைவேற்றி அரியதோர் பிரசங்கம் செய்தனர். அதன் மேல் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த சல்லாபமும், ஆசனக்கோவிலில் நிகழ்ந்த திருமணித்தியால் ஆராதனையும் விழாவின் குறிக்கோளிலே முக்கியத்துவம் பெறலாயின. பின்னர் பிற்பகல் முறைக்குப் பாவையூர் அர்சு. அந்தோனியார் கோவிலிலே விருந்து விழாநாயகரான சூசை மாமுனிவரின் திருச்சக்ரபமானது அழகேமயமாகக் காட்சியளித்த சிங்காரவாகனத்தின்மீது மக்கள் குழாங்களின் செபவோசைகள்,

சங்கதவோசைகள் மக்கு யிலே அலங்காரமுற்று விளங்கிய நகர் வீதிகள் வழியாய் ஒட்டோலக மாய்ப் பவனிவந்த. காட்சியோ பகருந்தரமன்று.

ஐங்குமைல் தூரத்துக்குமேல் ஞானாடும்பரமாக நடந்தேறிய திருப்பவனியானது கடைசியாக இரவு 7மணிக்கு சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி மைதானத்தையடைந்து அங்கேமன்றார்மன்னவரின் மனி மாடம்போல்காட்சியளித்து, மின் சாரதீபங்களால் பிரபைகாலித்துத் தேசோமயமாய் விளங்கிய அழகிய மண்டபத்தை செய்து மாதவெள்ளைரை மனோகரமாக வரவேற்றி நின்றார்கள். அதன் மேல் மேதினவிழாபற்றிய சொற் பொழிவொன்று சிறப்பாக நிகழ்த்தப்பட்டு, கத்தோலிக்க தொழிலாளரை அர்சு. சூசையப்பருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும் செபம் வாசிக்கப்பட்டு, மேற்றிராணியாண்டவர் அவர்களால் தேவநற்கருணை ஆசிர்வாதம் அருளப் பெற்றதும் விழா இனிதே நிறைவாயிற்று. கத்தோலிக்க தொழிலாளர் சங்கம் இம்முறையும் முன்னிற்று விழாவைச் சீராய்ச் சிறப்பாய் நடத்தியமை பாராட்டத் தக்கதே.

கத்தோலிக்க பள்ளிக்கூடங்களுக்கு பிறசமயத்தவரின் மதிப்பு

சென்றவாரம் இங்கிலாங்கில் கத்தோலிக்க ஆசிரியரின் மகாநாடு நடந்தது. அதில் பல கருமங்கள் ஆலோசிக்கப்பட்டன. கத்தோலிக்க பள்ளிக்கூடங்களில் தமது பிள்ளைகளைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்குப் பெருந்தொகையான பிறசமயத்தவர் விரும்புவதால் ஏற்பட்டு மத தொல்லையான விலைபரய மிகவுமகவனமாக ஆராயப்பட்டது. அநேக கத்தோலிக்க பிள்ளைகளுக்கு, கத்தோலிக்க பள்ளிக்கூடங்களில் இடம் மறுக்கப்பட்டும், கத்தோலிக்கர் அல்லாத பிள்ளைகளுக்கு இடங்கொடுக்கப்பட்டும் வருவதுபற்றி மிகவுமகாரசாரமான விவாதம் ஏற்பட்டது. இங்கிலாங்கில் பலவகைப்பட்ட கத்தோலிக்க பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. சிலவற்றில் கட்டுப்பணம் கட்டியே மாணவர்

படிக்கவேண்டும். சில இலவசப் பள்ளிக்கூடங்கள். இவற்றில் ஒரு வகைப்பணமும் கட்டுப்படுவதில்லை. எல்லாவறைக் கத்தோலிக்க பள்ளிக்கூடங்களில் விரும்பும் பெருந்தொகையான பிறசமய மாணவர் கல்விகற்கின்றனர். அரசாங்க பள்ளிக்கூடங்களும், தத்தம் சமய பள்ளிக்கூடங்களாக அன்மையில் இருப்பினும் பெருந்தொகையான பெற்றேர் கத்தோலிக்க பள்ளிக்கூடங்களில் தமது பிள்ளைகளைக் கல்வியூட்ட விரும்புவது வெளிப்படை. ஊன்றிச்சிந்திப்பவர்களுக்குக் காரணம் அங்கை நெல்லிக்கனியெனவிளங்கும்.

பரிசுத்த தந்தைக்கு அழைப்பு

பலவேறு நாட்டுத் தலைவர்களிடமிருந்து, தங்கள் நாடுகளுக்கு வரும்படி பரி. தந்தைக்கு அழைப்புகள் வந்தவண்ணமே யிருக்கின்றன. பம்பாய்க்குச் சென்றால், செல்லும் வழியில் அல்லது திரும்புங்காலை எகிப்திற்கு வரும்படி ஜனதைப்பதி நாசர் பரி. தந்தையைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார். அமெரிக்கா ஐக்கியமாக கான மக்கள் தங்கள் நாட்டிற்கு பாப்பு வின்விஜயத்தை வெகுழுவலோடு எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால், இவ்வழைப்புகளில் விடைதொன்று அழைப்பு ஒன்று உண்டு. எல்பா தீவில் (இங்குதான் நெப்போலியன் அடைப்பட்டிருந்தது) லீண்டகாலச் சிறைவாசம் செய்யும் 600 கைத்திகள். பரிசுத்தந்தை எல்பா தீவிற்குவங்குத் தலைவர்களைச் சுன்னிட்டு ஆறுதலளிக்குமாறு அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்.

மலர்ந்தது வைகாசி மாதம்

நீங்கள்

மாதாவின் மலர்ப்பாதத்தை அஸங

பரிசுத்த பரம திரித்துவத்துக்கு ஆராதை உண்டாவதாக!

கர்த்தர் உங்களுடனே.....!

முதன் நன்மைக்காகச் சிறுவர்கள் ஆயத்தப்படுகின்றனர். அதோ ஒரு குரவர்! அழகான படங்களாட்கிய புத்தகமொன்றைத் திறந்து திறந்து காண்கின்றார். காட்சிப்படமுல்லம் சிறுர் உள்ளங்களில் வேதசத்தியங்கள் இலகுவாகப் பதிக்கப்படுகின்றன. பாவசங்கிர்தனத்தைப்பற்றி விளக்கம் கொடுப்பதே குரவரு அன்றைய திட்டம். இரண்டு படங்களைப் பிரதானமாகக் காண்பிக்கிறார். முதலாவதில் பாவியான ஓர் ஆத்தமம் வரையப் பட்டிருக்கிறது. ஊசிப்பேர் தனது படைகளுடன் அங்கே உல்லாசமாக வீற்றிருக்கிறார். அருவருப்புடன் கண்களைப் பொத்திக்கொள்கின்றனர் அச்சிறுவர். அடுத்தபடம் திருப்பப் படுகிறது. நல்பாவசங்கிர்தனத்தின் பின் ஒரு ஆத்தமத்தின் சிலை அது.

வாழவைக்கும் தெய்வம்.....!

இறைவனீ ஒருவரே! அவர் முன்று ஆட்கள். எப்படி?..... சர்வேசரன் ஆகிதொடக்கம் அருபியாய் இருக்கிறார். பிதாவாகய சர்வேசரனிடத் திலிருங்கு சதன் புறப்படுகிறார். இவ்விருவருக்குமிடையேயுள்ள பரிசூரன் அறிவும் அத்தியக்த நேசமுமே தூய ஆவியாவார். மனித வாழ்வில் இவர்களது பஞ்ச முக்கியம். பிதாவாகய சர்வேசரன் ஏழு நாட்களில் வரளவெளியையும், பூமியையும், ஒளியையும் உண்டாக்கினார். சூரிய, சந்திர உட்சத்தியங்கள், பறவை விலங்கினம், மரங்கள் சூடு கொடுக்களைப் படைத்து, இவற்றிற்கு அழகூட்டி நாடு. மனிதனைப் படைத்து, அவனுக்குத் தலையையும் நல்கி, வாழ்க்கை அனுபவிக்க விட்டுவிட்டார். மனிதனை தவறினான். இரக்கங்கொண்டார் சதன். மனுவருவுடுவதார். பரிசாரம் செய்தார். ஏழு தேவதிரவிய அனுமானங்களை ஏற்படித்தினார். அவை மனிதனின் ஆன்மவாழ்க்கைக்கு வரப்பிரசாதங்களை அள்ளியிரைக்கும்

பிதா, சதன், இஸ்பிரீத்துசாங்கு ஆகைய பரமதிரித்துவம் அங்கே ஆட்சிசெலுத்துகிறது. ஆவலுடன் அச்சிறுகண்கள் அதை ஆராய்கின்றன. “என்ன அழகு”என முனிமுனுக்கின்றனர். “ஆம்! நாம் இஷ்டப்பிரசாத அந்தஸ்தில் இருந்தால் பரமதிரித்துவத்தின் ஆலயங்களாக மாறுகிறோம்.” மோட்சத்தையே நாம் அடக்கியவர்களாவோம். இது எவ்வளவு பாக்கியமான சிலைமை” என்று விளக்கமளிக்கிறார் குரவர். ஞானங்காரனாம் பெற்ற போது தாம் அறியாமலே அடைந்த பாக்கியங்கிலையை அவர்கள் விளக்கக் கொள்கின்றனர் தற்போது. பரமதிரித்துவத்தின் ஆலயங்களாக நாம் மாறுவதை விட இவ்வகை அடையக்கூடிய வேறு பேரின்பந்தான் யாதோ?

தைக் கெளாவிக்கிறார். உதாகணமாக, தனது பத்திமா காட்சிகளின் ஒரு வருடத்தின்முன் ஒரு தூதனை அனுப்புகிறார் அந்த முன்று இடைப்பிள்ளைகளிடம். அத்துதன் அநேக செபங்களை அவர்களுக்குச் கற்றுக்கொடுத்தார். அவற்றுள் “பரமதிரித்துவத்தை ஆராதித்து வந்தனர்.

கண்டவர் விண்டனர்.....!

இதோ தேவ செம்மறியானவர் யோர்தான் நிக்கரையை நாடுகிறார். சுதனே மனுமக்களிடையே உலாவி, சரித்திரீதியாக, தம்மைத் தேவகுமாரன் என சிரபித்தார். தூய ஆவியானவர் செனைக்கொலுவில் கூடியிருந்தவர்கள் மேல் அக்கணி நாக்கு உருவமாக காண்பித்து அந்புதங்களைச் செய்து காட்டினார். பிதாவாகய சர்வேசரன் தனது குமாரனை இவ்வுலகுக்கு அனுப்புவதாக வாக்குப்பண்ணிய போதும், யேசுபிரான் அப்போஸ்தலருக்குத் தேற்றுக்கொலையை இஸ்பிரீத்துவதை அனுப்புவதாக வாக்குப்பண்ணிய போதும் தமது வார்த்தைகளாலே தம்மை மூவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

இரகசியம்! அதிபரம இரகசியம்.....!

இருவருக்கும் மட்டும் சொந்தமானது இவ்வகை சொல்லப்படும் இரகசியங்கள். ஆனால், இறைவனுடையவையோ பமதிரகசியங்கள். அவை மனிதனால் விளக்கவோ, விளக்கவோ முடியாதவை. அப்பரமதிரகசியங்களுள் மிக மேலானதும் கண்டு பிடிக்க முடியாததும் பரமதிரித்துவத்தின் இரகசியம். ஒரேக்டவுள்ள மூன்று ஆட்கள் என்ற இரகசியம். ஒரு முறை வேதசால்திரியான அர்சு. அருள்தீரூர் கடற்கரையில் உலாவிக்கொண்டிருந்தார். அவரது மூளையோ பமதிரித்துவ பமதிரகசியத்தைப்பற்றி ஆராய்க்குத் தொண்டிருந்தது. “ஒரு கடவுள்-மூன்று ஆட்கள்” இதைத் தர்க்க்தீரியாக கண்டுபிடித்து விடவே முயன்றார். மேல்நோக்கிய படி பலத்த யோசனையில் மூழ்கியிருந்த அவர் தற்செயலாகக் கடற்கரையின் ஒரத்தை நோக்கினார். அங்கே ஒரு சிறுபையன் தன் சிறுகையால் மண்பாப்பில் தோண்டிய குழியைன் றினுள் கடல்நீரை அள்ளி அள்ளி விட்டுக்கொண்டிருந்தான் சிறுசிப்பியொன்றினால் அருள்தீரூர் கிட்டப்போனார். “தம்பீ! என்ன செய்கிறுன்ன வினாக்களையே இச்சமுத்திரீ இச்சிப்பியினால் இக்குழியினுள்ளிரப்பு போகிறேன்” என்றார். நகைத்தார் பெரியவர். “புத்தியிலாதவனே! இப்பெரிய சமுத்திரீ இச்சிறுசிப்பியினால் எப்படி அள்ளி முடிப்பாய்” என்றார். பதிவிறுத்தான் சிறிய மூளையை இக்கடல்நீரை அள்ளிமுடித்திருப்பேன்” என்றார். திடுக்கிட்டார்பெரியவர், மறைந்தான் சிறியவன். உண்மையை உணர்ந்து கொண்டார் அருள்தீரூர். ஆகிதொடக்கம் காண்பட்டதீவை அதுதான் “சம்ரூக்” இலை. இன்று அங்காட்டின் தேசியக்கிள்ளை காண்பட்டதீவை அவர்களுக்கு மூன்றும் அடங்கியிருக்கிறதல்லவா” என்றார் பத்திரிகீரார் பதிவிறுக்குமுடியவில்லை. அதைமட்டும் ஓரளவுக்குப் புரியவைத்தாரானால் அரசன் ஆதாரவைப் பெற்று விடலாம். கத்தோலிக்க சமயத்தைப் பரப்பிவிடலாம், என் செய்வார்! வானத்தை நோக்கி வேண்டினார். ஓர் உணர்வு தட்டியது. கிழேகுனித்தார். இருந்தாற்போல் ஒரு வகைச் செடி மூளைத்து அவர் சின்று கொண்டிருந்த இடத்தில் படர்ந்து கொண்டே சென்றது. கடவுளின் செயல் புரிந்து விட்டது அவருக்கு. மூன்று இதழ்களைக்கொண்ட சிறிய இலைகள் அக்கொடியில் காணப்பட்டன. ஒரு கொடியைப் பிடுக்கொண்டிருந்தார். அவரது மூளையே இனால், பரமதிரித்துவ இரகசியம் பிடிக்க விரும்புகிறதே! எப்படி ஒரு கடவுளில் மூன்று ஆட்கள்” என்று வினாக்களையும் பத்திரிகீரார் பதிவிறுக்குமுடியவில்லை. அதைமட்டும் ஓரளவுக்குப் புரியவைத்தாரானால் அரசன் ஆதாரவைப் பெற்று விடலாம். கத்தோலிக்க சமயத்தைப் பரப்பிவிடலாம், என் செய்வார்! வானத்தை நோக்கி வேண்டினார். ஓர் உணர்வு விடுகிறது. அதை அடிக்காலையில் கொண்டிருந்தார். அவரது மூளையை எடுத்தார். “அரசே! இது எத்தனை இலை” என்றார் “ஒன்று” என்றார் அரசன். “ஒன்றிலே மூன்று இலைகள் அடங்கியிருக்கிறதல்லவா” என்றார் பத்திரிகீரார். அரசன் புரிந்துகொண்டார். அக்கொடி அயர்லாந்துதேசத்திலே மூன்னே காணப்பட்டது. அதுதான் “சம்ரூக்” இலை. இன்று அங்காட்டின் தேசியக்கிள்ளை காணப்பட்டதீவை அவர்களுக்கு மூன்றும் அடங்கியிருக்கிறதல்லவா” என்றார் பத்திரிகீரார் பதிவிறுக்குமுடியவில்லை. அதை அடிக்காலையில் கொண்டிருந்தார். அவரது மூளையைப் பிடுக்கொண்டிருந்தார். அவரது மூளையை எடுத்தார். “அரசே! இது எத்தனை இலை” என்றார் “இலை” என்றார் அரசன். “ஒன்றிலே மூன்று இலைகள் அடங்கியிருக்கிறதல்லவா” என்றார் பத்திரிகீரார். அரசன் புரிந்துகொண்டார். அக்கொடி அயர்லாந்துதேசத்திலே மூன்னே காணப்பட்டதீவை அடிக்காலையில் கொண்டிருந்தார். அவரது மூளையைப் பிடுக்கொண்டிருந்தார். அவரது மூளையை எடுத்தார். “அரசே! இது எத்தனை இலை” என்றார் “இலை” என்றார் அரசன். “ஒன்றிலே மூன்று இலைகள் அடங்கியிருக்கிறதல்லவா” என்றார் பத்திரிகீரார். அரசன் புரிந்துகொண்டார். அக்கொடி அயர்லாந்துதேசமே இவ்வந்துதீவினால் கத்தோலிக்க காடாக மாறுவதற்குக் காலடி எடுத்து வைத்தது.

கர்த்தரைப் புகழ்ந்து போற்றுங்கள்!

பரிசுத்த பரமதிரித்துவத்தை நாம் எங்களும் சங்கிப்போம்? (1) பிதாசதன் இஸ்பிரீத்துசாங்கு எனும் மங்கி ரத்தைப் பதிக்காலையில் கொடுக்கிட்டார் பெரியவர். மறைந்தான் சிறியவன். உண்மையை உணர்ந்து கொண்டார் பத்திரிகீரார் பதிவிறுக்குமுடியவில்லை. (தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

அற்புத சிருஷ்டியம் யாரோ.....!

வதிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றவள் ஒரு பெண்மனி. அந்தஅற்புத சிருஷ்டதான் யாரோ? சொல்லாமலே விளக்குமே நம் அன்னைமரி என்று. பிதாவாகய சர்வேசரன் அவளைத் தன் பிரியமகளாகத் தெரிந்தார். அவளை சர்வாலங்கிர்த பூஷணியாக சிருஷ்ட செய்தார். சுதானைக்கை சர்வேசரன் பத்து மாதங்கள் அவள் உதாரத்தில்

அன்பார்ந்த தம்பி, தங்கையர்களே உங்களுக்கு என் அன்புகளின்த வணக்கம்

இரண்டு இளங்கிறீஸ்தவர்கள் அதென்ஸ் கல்விச்சாலையில் படிப்பதற்காக விட்டிருந்து புறப்பட்டனர். வெகுவிரைவில் இருவரும் அந்தியோன்னிய சிநேகிதராகினர்.

அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவிபுரிந்து காலத்தைச் சத்தோஷமாய்க் கழித்தனர். ஆகையினால் அவர்கள் பெரிய பட்டினங்களிலே அடையக்கூடிய மீறான இன்பக்கங்களைத் தேடினார்களில்லை. அதனால் அவர்கள் சான்றேராகி வாய்ச்சாலைப் பேச்சாளராகி, மேற்றிராணிமாராகி, கடைசியாய் அர்சியசிட்ட ரானார்கள்.

அர்ச. பலிலியாருடன் தாம் கொண்டிருந்த இந்த உத்தம சிநேகித்ததைப் பற்றி அர்ச. கிறகோரியார் சொன்னார் “எங்களுக்கு அதென்ஸ்சில் இரண்டு விதிகள்தான் தெரியும், கலாசாலைவில் தியும், கோவில் விதியும்.”

ஆம், அர்ச. பலில், கிறகோரியாரைப்போல எமது இன்பதுன்பங்களிற் கலந்துகொள்ள நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானமாக்கு மனுமைத்தியையும், மனத் திருப்பதியையும் அளிக்கக்கூடிய நன்பன் ஒருவன் தேவை. “நல்ல நன்பன் விளைவிக்கரிய பொக்கிஷும். அவனை உன் ஆத்துமத்துடன் இரும்புச் சங்கிலி களால் பிணைத்துவை” என்கிறூர் ஆங்கிலகவி கேக்ஸ்பியர். “ஆண்டவனில் பொருத்தப்படுவதே உண்மை அன்பு” என்றார் அர்ச. அகுஸ்தினர்.

விவேகத்துடன் சிநேகத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். முகமன் பேசுகிற வர்களிலே நம்பிக்கை வையாதேயுங்கள். உங்களுக்குப் புத்திமதி கூறுகிறவர்களை விரும்புங்கள். சந்தேகமான ஒழுக்கமுள்ளவர்களை விலக்கி நடவடிக்கை உங்கள் சிநேகித்ததிற்கு மாதிரிக்கையாக முன்கூறிய இரு அர்சியசிட்டர்களை வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நல்லொழுக்கத்திற்கு உங்களுக்கு வழிகாட்டுகிறவர்களையே சிநேகிதர்களாகக் கொள்ளுங்கள். இப்படிப் பட்டவர்கள் தான் உண்மை நன்பங்கள்.

—அன்னு.

குமாரும் குரவரும்

அன்று குமார் பாவசங்கீர்த்தனம் செய்வதற்காகக் கோவிலுக்கு வந்தான். கோவிலோ வெகு நிசப்பதமாக இருந்தது. மெதுவாகக் கோவிலுக்குள் சென்றான். அவன் து கண்ணுக்குக் கோவிலுக்குள் ஒருவில்லே தென் பட்டனர். அவன் சிறி து நேரம் பராக்கின்றிச் செபித்தபின் ஏழுந்து குருவானவரண் டையில் சென்று பாவசங்கீர்த்தனம் செய்தான். சிறிதுநேரம் அவனுதவாய் அசைங்கிறது. குருவானவர்கூறிய அறிவுரை களைக் கவனமாகக் கேட்டிருப்பான் அவன். பாவசங்கீர்த்தனத்தை மூடித்துவிட்டு மீண்டும் மிகவுருக்கத் துடன் செபித்துவிட்டு வெளியேறி னன்.

அவன்மனதில் குரவர்கூறிய அறிவுரைகள் மீண்டும் பிரதிபலித்தன: “ஒரு பாவத்தை மறைத்தால் அப்பாவத்தை மறைத்தது ஒருகுற்றமாகக் கூடிவிடும் மகனே! இன்னும் கீர்தாவது பாவத்தை மறைத்திருந்தால் கூறிவிடு” எனக் குரவர்கேட்ட அன்புவார்த்தையேதான் அவன்மனதில் புகுந்து சிந்தனைக்கு உரியிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

“குமார், குமார்” என்ற குரவர்கேட்டுத் திரும்பிப்பார்த்தான் அவன். வேறுயாருமல்ல, குரவர் தான். “குமார் காவில் காயம்ஏதுமா? ஏன் கட்டுப் போட்டிருக்கிறாய்?” எனக் கேட்டார். காலை உற்றுநோக்கினால் குமார். குரவர்கேட்ட கேள்விக்கு அவன் சிந்தனைவள்ளாம் பெருக்கெடுத்தது.

அவன் து சிந்தனையில்...

இரண்டு நாட்களுக்குமுன் பாதசாலைமுடிந்து நன்பர்களுடன் விட்டைநோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தான். அப்போது அமலனும், ஜோனும் அவன்கிட்டவந்து, “குமார! கோவில் தோட்டத்திலே மாங்காய் குல்குலையாகத் தொங்குகின்றன. உனக்கு நன்றாக மரமேற்றதெரியும்.

கட்டாயம் நீவந்து ஆய்ந்துதரவேண்டும்” என வற்புறுத்தினர். மாம்பழம் எனக் கேள்விப்பட்டதுமே “கோவில் தோட்டத்தில் திருடினால் பாவமல்லவா” எனக்கேட்டான் குமார். “அது இருக்கட்டும் வா” என்று பலாத்காரமாக இழுத்துச் சென்றார்கள். மாம்பழங்களைக் கண்டதுமே அவனுக்கு அவ்விடத்தை விட்டுச் செல்ல மனமில்லை. வீறுவிறுவென மரத்தில் ஏறுள்ளதான் அமலனும், ஜோனும்.

வீறுவிறுன மரத்தில் ஏறிப் பல பழங்களைப் பறித்துக் கீழே போட்டான் குமார். அமலனும், ஜோனும் தங்களிடமிருந்து துணியொன்றில் மாம்பழங்களைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கும்போது தோட்டத்துக் காவற் காரன் வருவதைக்கண்டு, “குமார், கெதியாக இறங்கு; காவற்காரன் வந்து விட்டான்” எனக் குறிக்கொண்டு மாம்பழ முடையுடன் ஒட்டுமெடுத்தனர்.

அமலனும், ஜோனும் தன்னை விட்டுவிட்டு ஒடுவதைக்கண்டகுமார் அவசர அவசரமாக மரத்திலிருந்து பாய்ந்தான். அக்கணமே அவன் காவில் “நறுக்” என ஓர்ஜூணி ஏறியது. காவற்காரன் தன்னைப்பிடித்து விடுவான் எனப்பயன்து ஆணியையும் பிடுங்கிளறிந்துவிட்டுக் காவற்காரன் கண்ணிற்படாது நன்பர்களுடன் ஒருவாரூருக்கீட்டை அடைந்தான். காலைவர்களில் ஏற்பட்ட விடத்தையே அவன் மாம்பழத்தை தொடர்வதை விட்டு கொடுத்து கொண்டிருந்தான். அவன் கீர்தாவது பாவத்தை மறைத்திருந்தான். அவன் கீர்தாவது பாவத்தை மறைத்திருந்தான். அவன் கீர்தாவது பாவத்தை மறைத்திருந்தான்.

“இதைச் சொன்னால் தன் தோட்டத்தில்புகுந்து மாம்பழம் எடுத்த வன் எனக் குரவர் நினைப்பார்... சி... உண்மையைச் சொல்வதா” என யோசித்தான் அவன்.

திடெரெனக்குரவர், “குமார் என்ன ரதோ போசிக்கிறோம்; காவில் என்ன காயம்” எனக் கேட்டார்.

“இன்றுயில்லை சுவாமி” எனத் தன் கூருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு...

“சுவாமி, வீட்டில் அம்மா விறகு வெட்டித்தரும்படி கேட்டா; அது தான் வெட்டும்போது காலைகம்பு குத்திவிட்டது” என ஒருவாரூருக்குறி முடித்தான்.

குரவர், “ஆ... அப்படியா, வேலை செய்யும்போது கவனமாகச் செய்ய வேண்டும் குமார். யேசுநாதரும் சிறுபிள்ளையாக இருக்கும்போது பல கஷ்டங்களைப் பொறுமையோடு ஏற்றுக் கொண்டார்” எனக் குமாரை நல்லபிள்ளையைச் சொல்லி விடவேண்டும். மன்னிப்பு... ஆம்... மன்னிப்பு அடையவேண்டும்... என எண்ணங்கள் அடுக்கடுக்காக ஒடினா; அவனை அறியாது அவனுது கண்கள் நீரைச் சொரிந்தன. நல்ல குருவிடம் பொய் கூறினேன், “நான்பாவி” நான் வெள்ளை அடிக்காப்பட்ட கல்லறை... கள்ளப் பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து மல்லாமல் இருபாவத்தைக் கட்டிக் கொண்டேன். மீண்டும்பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து உண்மையைக் கூறி னலை என்மனம் ஆற்றல் பெறும்... உள்ளத்தைச் சுத்தம் செய்து சின்ன யேசுவை வரவழைக்க இப்போதே செல்கிறேன்; குருவிடம் செல்கிறேன் என அவனுது உள்ளம் ஆவலாய் எழுந்தது. அதே குருவிடம் திரும்புவும்சென்று நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து, நல்லபிரதிக்கினை எடுத்துக்கொண்டான். உடனேமனதில் ஸ்ம்மதிப்பிறந்தது.

செல்வன்: அவ்போன்ஸ். புத்தளம்.

குரவர், “ஆ... அப்படியா, வேலை செய்யும்போது கவனமாகச் செய்ய வேண்டும் குமார். யேசுநாதரும் சிறுபிள்ளையாக இருக்கும்போது பல கஷ்டங்களைப் பொறுமையோடு ஏற்றுக் கொண்டார்” எனக் குமாரை நல்லபிள்ளையைச் சொல்லி விடவேண்டும். மன்னிப்பு... ஆம்... மன்னிப்பு அடையவேண்டும்... என எண்ணங்கள் அடுக்கடுக்காக ஒடினா; அவனை அறியாது அவனுது கண்கள் நீரைச் சொரிந்தன. நல்ல குருவிடம் பொய் கூறினேன், “நான்பாவி” நான் வெள்ளை அடிக்காப்பட்ட கல்லறை... கள்ளப் பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து மல்லாமல் இருபாவத்தைக் கட்டிக் கொண்டேன். மீண்டும்பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து உண்மையைக் கூறி னலை என்மனம் ஆற்றல் பெறும்... உள்ளத்தைச் சுத்தம் செய்து சின்ன யேசுவை வரவழைக்க இப்போதே செல்கிறேன்; குருவிடம் செல்கிறேன் என அவனுது உள்ளம் ஆவலாய் எழுந்தது. அதே குருவிடம் திரும்புவும்சென்று நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து, நல்லபிரதிக்கினை எடுத்துக்கொண்டான். உடனேமனதில் ஸ்ம்மதிப்பிறந்தது.

அங்கத்தவர் வரிசையிலே.....

B 379	செல்வன்	அருள்கோசன் மரியாம்பிள்ளை, ஊறணி.

<tbl_r cells="3" ix="4" maxcspan="1" max

